

SVOBODNA SLOVENIJA

AÑO (LETO) XXIV. (18)

No. (Štev.) 48

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

2. decembra 1965

Britanski

Commonwealth

V svojih dvajsetih letih obstoja, odkar se je Commonwealth po drugi svetovni vojni razvil iz britanskega imperija, je ta čudna skupnost narodov doživela z rodezijskim uporom angleški nadoblasti nov udarec svojemu prestižu.

Vsekakor Rodezija ni prva in edina britanska kolonija, ki bi ob proglasitvi neodvisnosti povzročala težak glavobol londonski vladi. Commonwealth, edinstvena zamisel skupnosti narodov, ki se je porodila v glavah londonskih državnikov, in ki jo je London doslej znal izpeljati in obdržati pri življenju, ne prestando vre. Rodezijski upor je samo nov primer upora britanski kroni v tej skupnosti narodov, ki zavzemajo četrtino zemeljske površine, imajo četrtno zemeljskega prebivalstva in se skozi njihova ozemlja pretaka četrtnina svetovne trgovine.

Pred drugo svetovno vojno so Angličani lahko s ponosom zrlji na imperij, ki se je raztezal od tihomorskih otokov do ledenih planjav Antarktike. Anglija je z dominijoni Avstralije, Kanade, Nove Zelandije in Južne Afrike zavzemala 24 milijonov kv. kilometrov zemeljske površine. Zastava imperialnega Londona je vihrala nad Indijo in nad širinimi pokrajinami Afrike.

Po koncu druge svetovne vojne pa se je začelo propadanje britanskega vpliva in moči. Najhujši udarec v svoji imperialni zgodovini je Anglija doživela leta 1947, ko se je Indija v krvavi državljanski vojni razdelila na dve državi. Vendar sta ti dve državi — Indija in Pakistan — ostali v Commonwealthu.

Prva, ki se je odločila za ocepitev iz Commonwealtha po zadobitvi samostojnosti, je bila Burma, ki je to storila leta 1948. Istega leta je postal samostojen tudi Ceylon, pa je ostal v britanski skupnosti narodov.

Tudi druge kolonije, ki so bile v krojniem uporu proti Angliji kot kolonije imperija, so, ko so dobile samostojnost, večinoma ostale članice Commonwealtha. Poleg zgoraj omenjenih Indije, Pakistana, Burme in Ceylona, so po drugi svetovni vojni dobile samostojnost še naslednje kolonije: Ghana, Malajzija, Nikerija, Ciper, Sierra Leona, Tanzanija (Tanganjika in Zanzibar), Jamajka, Trinidad in Tobago, Uganda, Kenija, Malawi, Zambija, Malta in Gambia.

Iz teh kolonij in dominionov je stvorjen Commonwealth, ki šteje nad 740 milijonov prebivalcev. Anglija, kot matična dežela, se smatra odgovorna za politični razvoj med posameznimi članicami, med katerimi večkrat pride do resnih sporov. V glavnem pa London gleda na Commonwealth kot na veliko družino narodov, ki potrebujejo le rahlega vodstva iz središča v Londonu, kakor pač kažejo vsakdanje potrebe.

Kolonialni status ima še ok. 20 področij s skupno nekaj manj kot 10 milijoni ljudi ter majhne skupine redko naseljenega ali neobljudenega otočja v Tihem oceanu.

Velike skrbi povzročata Angliji Aden in Južnoarabska federacija. Zaradi številnih umorov in splošnega nasilja je London na teh področjih oklical obsedno stanje in vzpostavil stroge vojaške vlade.

Še ostale britanske kolonije so: Adena, Bahamas, Barbados, Basutoland, Bechuanaland, Bermuda, Brunel, Malvinski otoki, ki jih Angličani imenujejo Falkland, področje na Antarktiki, Fiji, Gibraltar, Guiana, Honduras, Honkong, Leeward, Mauritius, Seychelles, Swaziland, Tonga, otočja v Zahodnem Pacifiku ter Windward. Kot znano Argentina smatra Malvinsko otočje za del svojega državnega področja in zahteva njihovo vrnitev od Angležev.

Proces krčenja kolonialnega imperija in širjenja Commonwealtha se nadaljuje. Mauritius bo dobil samostojnost prihodnje leto, prav tako Guiana.

Po logiki naravnega razvoja bodo ostala najdlje podrejena neposrednim direktivam iz Londona pač tako pod-

USPELA KONFERENCA AMERIŠKIH DRŽAV

Konferenca zunanjih ministrov ameriških držav v Rio de Janeiro se je zaključila v torek, 30. novembra t.l. V celoti je izpadla mnogo bolj zadovoljivo, kakor je bilo pričakovati.

Ameriška delegacija je na konferenci med drugim predlagala, naj bi ustanovili stalno medameriško obrambno oboroženo silo proti komunistični nevarnosti. Ker je nekaj držav, med njimi Venezuela, Chile in Uruguay, nasprotno predlogu, so ga ZDA umaknile z dnevnega reda, da ne bi konference zapeljali v slepo ulico. Z navdušenjem pa so bili sprejeti drugi ameriški predlogi o gospodarskem, socialnem in kulturnem sodelovanju med članicami Medameriške organizacije. Predlog za okrepitev tovrstnega sodelovanja med članicami organizacije so dale predvsem Argentina, Brazil in Chile.

Na konferenci so v ta namen poleg političnega odbora ustanovili še posebni gospodarski, socialni in kult. odbor. Vsi odbori bodo imeli redna zasedanja ter se bodo bavili z zadevnimi vprašanji in dajali predloge organizaciji. Zunanji ministri članic Medameriške organizacije se bodo morali sestati vsaj enkrat na leto, vsakokrat v drugi državi, po abe-

cednem redu. Če zaradi katerega koli vzroka sestanka ne bi bilo mogoče imeti v kateri državi (revolucija), potem bo tisto leto sestanek na sedežu organizacije v Washingtonu.

Politični odbor bo imel možnost reševanja političnih sporov med članicami. Službena doba glavnega tajnika organizacije in njegovega pomočnika je skrajšana od deset na pet let. Komisija za zaščito človeških pravic mora izdelati poročilo o razmerah v vsaki ameriški državi ter ga predložiti na vsakoletni konferenci zunanjim ministrom v preučevanje. Zunanji ministri bodo izdelali poročilo o tozadavnem napredku in objavili, katera so področja, na nekaterih bi bilo treba podvzeti potrebne ukrepe za zaščito osnovnih človeških pravic.

Reforme Medameriške organizacije, ki so jih odobrili na sedanji konferenci zunanjih ministrov v Rio de Janeiro, bodo morale biti še odobrene na posebni medameriški konferenci, ki bo zasedala julija prihodnje leto, potem pa jih bodo morali potrditi še posamezni parlamenti.

Prihodnja konferenca bo prihodnje leto v Buenos Airesu.

Vedno srditejši boji v Vietnamu

V Vietnamu so se pretekli teden Amerikanci zapletli s komunisti v eno najsrditejših bitk. Šlo je za posest velikega področja severozahodno od Saigona, za obširna rižna polja, ki so letos izredno bogato obrodila. Komunisti so se na vsak način hoteli polastiti bogate rižne žetve, s katero bi lahko več let zalagali svoje oborožene sile.

Boji so bili izredno krvavi ter so na obeh straneh zahtevali na stotine smrtnih žrtev. Na več mestih se je komunistom posrečilo uničiti nekaj južnovietnamskih vojaških oddelkov, vendar so se po vsakem uničenju umaknili v gozdove in v hribe, ne da bi zadržali zasedeno področje v svojih rokah. Amerikanci so v bitko poslali na stotine helikopterjev in več deset letal, tudi večletrdnjave B-52 ter se jim je končno posrečilo preprečiti komunistom dostop do riževе žetve.

Amerikanci so izvedli tudi več napadov na Severni Vietnam ter so porušili več mostov in raketnih oporišč.

Zaradi vedno resnejšega položaja v Vietnamu se je mudil v Saigonu več

dni ameriški obrambni minister McNamara. Ob prihodu je izjavil, da „je presenečen“ nad silovitostjo komunističnih napadov. V bitke v Južnem Vietnamu so namreč pred nekaj tedni začele posegati redne severovietnamske čete.

Zaradi takega razvoja dogodkov Amerikanci dovažajo vedno nove oddelke v Vietnam, tako da bo do konca letošnjega leta v Južnem Vietnamu že nad 200.000 ameriških vojakov.

Medtem se na političnem področju Amerikanci in Angličani trudijo, da bi našli način, kako ustaviti vietnamsko vojno! Ameriška delegacija pod vodstvom senatorja Mansfielda je šla skozi Moskvo in prosila sovjete, naj bi posredovali v Hanoju, da bi prenehali lagati gverilce v Vietnamu. Minuli ponedeljek je odšel v Moskvo v isti zadevi angleški zunanji minister Stewart. Ameriški predsednik Johnson je ponovil svojo pripravljenost „na brez-pogojne razgovore“ za ustavev sovražnosti.

Toda vsi poskusi so doslej naleteli na gluha ušesa v Hanoju

I Z T E D N A V T E D E N

Čilski kršč. demokratični predsednik je predložil parlamentu v odobritev zakonski osnutek o izvedbi agrarne reforme. Zak. osnutek predvideva razlastitev vse obdelovalne zemlje, ki presega 80 hektarjev. Za razlašeno zemljo je predvideno plačilo v gotovini 10%, ostalo pa v državnih bonih v dobi od 5 do 25 let s 3% obrestmi. Predsednik Frei je izvedbo agrarne reforme utemeljeval med drugim z dejstvom, da je moral Čile lani plačati samo za uvoz hrane 122 milijonov dolarjev ter da sta od 11 milijonov obdelovalne zemlje v resnici obdelana samo dva milijona hektarjev. Navajal je tudi še druge razloge kot veliko zaostalost poljedeljskega prebivalstva in slabe življenjske razmere med njimi. Liberalna stranka je v zvezi z zakonskim osnutkom o izvedbi agrarne reforme objavila sporočilo javnosti, v katerem zatrjuje, da je predloženi zak. osnutek zgolj Freijeve demagogija in volilna špekulacija. Vlado napada tudi zaradi njene zunanje

ročja, kakor sta Honkong in Gibraltar. Oba sta izredno važni strateški točki. Honkong je okno v komunistično Kitajsko za zahodni svet in vrata nekomiunističnih Kitajcev v svobodo. Gibraltar pa je skalnata trdnjava Sredozemskega morja, ki je tudi za atomske bombe težko ranljiva. Je pa, potem ko sta Ciper in Malta dobila samostojnost, edino področje v Evropi, ki je kolonija, in kot tak bodeč trn v španskem narodnem telesu ter v Evropi kot celoti.

politike. Ožita ji, da neprestano rohni proti „ameriškim imperialistom“, ni pa čuti od nje ostre obsodbe komunistične infiltracije v države Latinske Amerike. Zato je ta stranka sklenila preiti v strogo opozicijo proti vladi in je zaradi tega že pozvala vse svoje člane, ki zavzemajo poslaniška mesta v inozemstvu, da odstopijo. Med takimi poslanki je tudi čilski diplomatski zastopnik v Bs. Airesu Hernan Videla Lira.

Narodna fronta konservativcev in liberalcev v Kolumbiji je sklenila, da bo njen kandidat za predsednika republike pri majskih volitvah prihodnje leto liberalni senator Carlos Lleras Restrepo. Sedanji predsednik Guillermo León Valencia je konservativec.

V Habani na Kubi bo 3. januarja sestanek delegatov vseh komunističnih strank na svetu. Na kongresu, ki naj določi smernice za nadaljnje komunistično rovarjenje v Latinski Ameriki, Afriki in Aziji, bodo tudi delegati sovjetske in kitajske kom. stranke.

V mestu Recife v Brasilu so kom. trockisti nameravali izvršiti atentat na ameriškega senatorja Roberta Kennedyja, brata umorjenega ameriškega predsednika Johna Kennedyja. Nanj so nameravali vreči bombo z žvepleno kislino.

V Vatikanu so vlomili v vaticansko knjižnico odnesli rokopisa slavnih pesnikov Francesca Petrarche in Torcuata Tassa ter kopijo krone sv. Štefana. Policija je ukradene predmete že dobila ter jih vrnila Vatikanu.

4. zasedanje II. vat. vesoljnega cerkvenega zbora

Cerkev v moderni dobi

Po ugotovitvi, da Cerkev je oz. hoče biti tesno povezana z vso človeško družino, koncilski očetje razlagajo kako Cerkev pojmuje prisotnost in upoštevanje Boga tudi v modernem svetu. Beseda „svet“ v tem dokumentu ne pomeni samo ljudi, ampak vse stvari, okoliščine in vplive sredi katerih današnji človek živi.

Dokument nima namena narekovati ali ukazovati smer življenja, edini namen in nagib te izjave je služba in pomoč človeštvu.

Uvodna razlaga: **Položaj človeka v modernem svetu.**

Usposobljeni izvedenci v predgovoru naznačijo osnovne orise in odločilne silnice modernega življenja. V tem odstavku srečamo svetopisemsko besedo „znamenje časov“, ki so jo mnogi neumestno rabili in so jo zato koncilski očetje iz besedila črtali. A ta misel ostane: delo Sv. Duha in božjega vodstva sveta se na en ali drug način kaže po zunanjih znamenjih v svetu.

Predgovor jasno trdi, da svet doživlja dobo hitrih in globokih sprememb. Zakaj? Te pretresljaje je povzročil rastoči napredek, ki pa je spet sad človeškega razuma in delavnosti. Opis teh sprememb, bodisi v umskih tokovih, bodisi v družbenem redu, nazorno in določeno pokaže na vzroke neuravnovešenosti, ki jo te spremembe večkrat sprožijo. Obenem trdi, da si človeštvo v osnovi ne želi takih sprememb, ki bi ga tirale v uničujočo zmedo, marveč si končno želi doseči le polno vrednost človeka in človeka vredno vsestransko polnost.

Svet stoji na križišču. Pred seboj ima prosto pot v svobodo in pot v prostovoljno suženjstvo. Na katero pot naj stopi? Ali naj ostane svobodnjak, ali naj se preda v sužnost modernega napredka? Ali naj stroj služi človeku, ali pa naj človek služi stroju? Človek stoji dalje pred izbiro med svetovnim prijateljstvom ali vseuničujočim sovraštvom. Zmožen je ustvariti najboljši in najslabši način življenja, ki je v modernem svetu mogoč. Svet stoji pred osnovnimi vprašanji človeškega življenja.

In osnutek ima prav ta namen: prineesti sonca (luč resnice in pravice ter toploto ljubezni), po možnosti, v mišljenje in prizadevanje ljudi za vse posamezne okoliščine današnjega življenja v modernem svetu.

Odlok o „Cerkvi v modernem svetu“ je sestavljen iz dveh delov. Prvi: „Cerkev in človekov položaj“ (a), razlaga pojmovanje Cerkev o poslanstvu človeka in o družbeni ureditvi človeške družine, h kateri se prištevata in spada tudi Cerkev; drugi del: obravnava nujnejša vprašanja trenutnega življenja (b).

a) Cerkev in človekov položaj

V prvem delu je izražena dolžnost: božje ljudstvo mora priznati božjo pričujočnost v svetu in to v življenju upoštevati. Po drugi strani pa vera sama nagiba človeka k dolžnostim, ki jih ima do sveta in ga skuša pripeljati do čim višje stopnje človeške popolnosti v civilnem, kulturnem, verskem in ostalem življenju.

Prvi del je sestavljen iz 4 poglavij: I. Človekov poklic, II. človeška skupnost, III. pomembnost človeške dejavnosti v svetu in IV. poslanstvo Cerkev v današnjem svetu.

I. poglavje: Človekov poklic

Osnutek spominja predvsem na to, da je človek usmerjen „po božji podobi in sličnosti“, da je zato zmožen ljubezni in pravega sožitja in da je postavljen čez vse stvarstvo, kot kralj in gospodar ostale narave.

Besedilo poudarja dostojanstvo človekovega telesa, ki je tudi poklicano h končnemu vstajenju, a dodaja: duh je nad telesom; dalje poudarja dostojanstvo duše, posebno razuma: z razumom človek gospoduje nižjemu stvarstvu, razum narekuje človeku besede s katerimi se razgovarja s sočlovekom in ra-

zum privede iskrenega človeka do spoznanja Boga.

Vest, s katero človek priznava npravni zakon in svoboda, po kateri se prostovoljno odloči za dobro, ti dve sta središnji silnici človekovega poklica in silnici, ki določata zemeljsko in večno srečo človeka.

Osnutek posebej poudarja družbeni značaj človeka, ker da je lasten naši naravi. Urejeno in prijetno družbeno življenje mora voditi ena in ista zapoved v dveh oblikah: ljubi Boga, svoje-ga Gospoda in bližnjega kakor sam sebe.

Odgovor na vprašanje o človekovi posmrtni usodi nam daje napoved o zmagi nad smrtjo, po zgledu vstalega Kristusa.

Člena 18. in 19. jasna vprašanje spoznanje Boga in vprašanje brezboštva. Odlok se posebej pomudi pri zmoti, ki uči, da je „vera opij za ljudstvo in da je človeštvo nujno treba rešiti tega strupa in zla“. Pri tem koncil misli in obsoja komunizem, čeprav tega izrecno ne pove.

Obžaluje dejstvo, da celo javne oblasti širijo brezboštvo in z nasilnim vsiljevanjem kratijo človekovo svobodo. Podobno kot smo brali v odloku o verski svobodi (posebej izjavo kard. Šeperja), isto poudarja ta osnutek: oblast ne sme niti najmanj razlikovati vernika od brezverca, še manj širiti brezboštvo z močjo javne vladne oblasti.

Zaključek I. poglavja nam kaže na Kristusa, kot na zgled popolnega človeka in človeka s polno osebnostjo.

II. poglavje: Človeška družba

O čem govori? Prvič: O osnovnih načelih in o krščanskem pojmovanju družbe (to je: družbeni nauk, ki so ga papeži od Leona XIII. dalje obširno podajali v tozadavnih okrožnicah); drugič: Praktična načela, npr. o spoštovanju človeka, o enakosti ljudi, o pravici do verske svobode in o verski utemeljivosti teh načel.

Prvič: Osnovna načela: 22. člen osnutka obravnava nujno odvisnost in navezanost človeka (posameznika) na družbo. Ta odvisnost izvira iz človeške narave same. Sporazum med poedincem in družbo ostane dokler ga ne razdere prestopke, krivda enega ali drugega, dela ali celote, človeka ali družbe. Z izrazom sv. pisma pravimo, da je greh tisti, ki je vnesel nesoglasje in nered v naše življenje.

Povečanje in ojačanje družbenih vezi v modernem svetu prinaša mnogo koristi, povzroča pa tudi mnogo neprijetnosti in celo nevarnosti (mišljena so velika mednarodna trgovska, vojaška, politična in druga združenja). „Socializacija“ mora imeti za cilj stalni razvoj in izpopolnjevanje posameznika, V naši dobi je hvalevredna bolj živa zavest o človekovih pravicah in dolžnostih.

Tudi v družbenem redu je lahko viden marsikak napredek, a na žalost tudi nazadovanje (npr. vzhodni in zahodni materializem, zatiranje s strani komunizma na vzhodu in nevarnost npr. avtomatizacije na zahodu). Zato morajo ta napredek voditi resnica, pravičnost, medsebojna ljubezen in ljubezen do svobode ter nje dejansko uživanje.

Drugič: Praktična načela: Spoštovanje človekove besede nas sili k temu, da gledamo v vsakem človeku svojega bližnjega, sebi enakega. To spoštovanje nas tudi zadržuje, da na noben način ne žalimo njegovega dostojanstva (proti temu je napad na življenje, telesno in duševno zločinsko okrnjevanje, mučenje, prostitucija, zločin strthi nerojenih življenj, nečloveške in ponižujoče razmere določenih vrst dela itd.). V tej zvezi je tudi omenjena pravica do verske svobode, tako posameznika kot družbe v celoti.

Spoštovanje do nasprotnikov moramo ohraniti, bodisi v političnem, vojaškem, verskem ali družbenem še tako (Nadaljevanje na 2. str.)

ŽENA IN NJEN SVET

Anica Kraljeva

Počitnice št. 2

Ko smo si pripovedovali zgodbe iz mladosti in se smejali na račun čudakih profesorjev, je neki gospod rekel: „In kako jim je bila pri srcu naša bodočnost! Naš profesor slovenščine nas je večkrat vzpodbujal za kaj novega nenavadnega.“

„Fantje!“ jim je rekel, ko so odhajali na počitnice, med poletjem izvedite zanimivo igro: sestavite svoj družinski rodovnik. V jeseni ga hočem videti!“

Moj znanec je pripovedoval, kako je med počitnicami pritiskal na očeta in mater naj mu povesta kolikor moreta nazaj, o pradedu, dedu, svojemu očetu in materi. Zvedel je tako nešteto zgodb o svojih prednikih: stric mu je umrl v Westfalskih rudnikih, teta se je poročila na Češko, mlajši stric je padel v Galiciji že v prvih dneh prve svetovne vojne. Nekdo je prinesel v šolo novico, da je bil njegov praded francoski vojak v Napoleonovi vojski. Poročil se je s tolminkskim dekletom in ostal v naši deželi.

Mislil, da bi bilo, ne samo zanimivo, ampak tudi koristno, če bi naši starši tukaj pomagali svojim otrokom, da med počitnicami sestavijo svoj družinski rodovnik. To bi bila zanimiva

PROSLAVA SLOV. NARODNEGA PRAZNIKA V KANADI

V Torontu je Slovensko krščansko demokratsko društvo pripravilo proslavo slovenskega narodnega praznika 29. oktobra. Bila je 20. oktobra v novem Slovenskem domu na 864 Pape Avenue. Spored je obsegal tri dele. V prvem je bilo zborovanje. Prebran je bil govor dr. Antolina o „Načelih krščanske demokracije“. Dr. Zdravko Jelinčič je imel referat o „Slovenski stvarnosti doma“, dr. Peter Klopčič je razvijal misli o temi „Kaj moremo Slovenci na tujem nuditi narodu doma“, zadnje predavanje je pa imel Peter Markeš pod naslovom „Duh dr. Janeza Ev. Kreka in dr. Antona Korošca bodi z nami“

V drugem delu so bile na sporedu pevske točke. Pel je priložitni pevski zbor, o katerem upajo, da bo iz nje nastal stalni pevski zbor, ki bo redno gojil pevsko kulturo.

Tretji del je imel naslov „Slovenija v slikah“. Udeleženci večera so jo gledali ob spremljavi pesmi in melodij iz Slovenije ter ob primerni razlagi.

Po izžrpanem programu so si rojaki ogledovali prostore novega slovenskega središča v Torontu, ki bo služilo kulturi, vzgoji, narodnemu delu in poštini zabavi.

Francija je s svojega raketnega opoj Francoze navdal z velikim ponosom, rišča v Sahari poslala v vesolje svoj prvi 40 kg težki satelit. Uspehi pokusa da imajo sedaj poleg ZDA in Sovjetske zveze tudi oni svoj satelit v vsemirju.

Razstava Jožeta Žerovnika

V prostorih Slovenske hranilnice v Ramos Mejiji je priredil rezbar Jože Žerovnik, rodem iz Vodic, razstavo svojih kipov in reliefov; razstavo so odprli v soboto, 13. nov. in je bila na ogled še ves naslednji dan, 14. nov. Razstavljaivec in Slovenska hranilnica sta s to kulturno prireditvijo počastila stoletnico rojstva dr. Janeza Ev. Kreka, očeta slovenskega združništva.

Vsa Žerovnikova razstavljena dela so bila iz lesa, iz različnih tu rastočih vrst lesa. V obdelovanju lesa ima g. Žerovnik ustaljeno prakso, ne izogiba joč se tudi strojne obdelave, ki daje njegovim umotvorom neko uglajenost, ki učinkuje zelo solidno. Rezbar je sploh videti človek uglajene stanovanjske kulture, s katero je tudi razpostavil in razobesil svoje umetnine, ki so na številne obiskovalce nad vse ugodno vplivale in vzbudile mnogo pohvale. Ta uglajenost pa nikakor ni kakšna cenena polizanost, ampak solidna obdelava zlasti tukajšnjih trdih lesov. Vsa razstavljenega dela so bila plod zadnjega časa.

Premalo poznam Žerovnikov razvoj

„igra“ za otroke nad dvanajstim letom.

Niso vsi očete in matere iz istega kraja, a v vsaki družini je toliko zgodb da bi iz njih nastal lahko zanimiv in pretresljiv film. Otrok bo zvedel zgodbe strahu, junaštva, dobrote, ki ne bodo izmišljene, kakor jih čita v slikanicah in gleda v filmih in TV. To bodo resnične zgodbe, kjer nastopajo njegovi ljudje.

Velik pomen te skupne družinske „igre“ ni samo v tem, da otrok nekaj izve, da nasiti svojo radovednost, ampak, da se ukorenini v preteklost svojega rodu. In kaj bodo naši otroci vse slišali! Dedje, pradedje — kako so služili kraljem in cesarjem, kje vse so se v tujini vojskovali in tudi marsikaj izginili. Borili pozneje za narodno svobodo proti Avstriji pa do krvavih dogodkov v drugi svetovni vojni...

Koliko imen bo oživel v otroku! Življenje njegovih staršev spada v dogodke svetovne zgodovine in tudi on sam je del tega, medtem ko njegov tukajšnji sošolec nima o tem niti pojma. Čutil bo to razliko, čutil bo zlasti kakšno bogastvo preteklosti nosi v svoji krvi!

Zbudil se mu bo tudi ponos, da je iz rodu, ki ni od danes, ali od včeraj, da je živel v krajih, katere so napadali Turki, zasedali Rimljani. Njegova domovina je del Evrope!

Na drugi strani pa bo ta „igra“ podčrtala kontinuiteto rodu, povezavo na svoje prednike, katere važnost psihologi močno poudarjajo.

Trije paglavci se igrajo na stopnicah. Eden zamahne s kladivom naravnost na prst. Usta se že na široko odprejo... a brata zakričita: „Igra!“ Fantek požira solze, stresa roko in na tihem nekaj momlja. Steje! Ko pride do petnaest so se solze že posušile in iz ust niti glasu. Brata zbežita v kuhinjo: „Francek je zmagal! Spet ima 10 točk!“ Čez nekaj časa se tudi Francek prikaže na kuhinjskih vratih s posebnim izrazom gleda mamu. Heroj!

Odkar je očka proglasil igro premagovanja, se take in podobne scene večkrat ponavljajo. „Vsako premagovanje“, je rekel očka, „prinese deset točk, ko jih bo sto pride nagrada.“ Sam pri sebi si misli: Otroci moji, pri ložnosti boste že v enem tednu imeli za tisoč točk. Priložnosti je res veliko. Vsak naj se premaguje, kjer je najbolj šibak: jezljiv naj molči, sladkosleden naj šteje počasi do deset preden ugrizne kos torte, itd.

Očka pa je izbral čudno darilce. Ko bo prišel Francek do sto točk, mu bo očka pred večerjo stisnil roko in ga posadil na žastno mesto poseg sebe.

On ve, da nobeno, tudi še tako razkošno darilce ne bi bilo nič v primeru z občutkom važnosti, ki ga bo Francek ta večer užival.

In prav občutek važnosti je to, kar otrok najbolj išče.

Pismo slovenskim izseljencem

Ljubljanski nadškof dr. Jože Pogačnik, mariborski škof dr. Maksimilijan Držečnik ter koprski škof dr. Janez Jenko so za letošnje izseljensko nedeljo poslali slovenskim izseljencem po svetu pastirsko pismo, iz katerega povzemamo naslednje odstavke:

Dragi rojaki! V svetem pismu beremo, kako je angel Rafaelov spremljal mladega Tobija, ko je šel v tujino. Po poti ga je varoval nevarnosti, v tuji deželi mu pomagal, da je dobro opravil očetova naročila, in nazadnje ga je srečno pripeljal nazaj k njegovim staršem. Tudi vas, dragi rojaki, je spremljal na poti v tuje dežele angel varuh. Bil je sicer neviden, a vas je prav tako skrbno vodil, kakor je Rafael vodil mladega Tobija. Pomagal vam je, da ste pri tujih ljudeh dobili kruha in zaposlitve ter ste si, vsaj premnogi, mogli postaviti tudi drugi dom. Bog je po svojem angelu čudovito skrbel za vas. Bodite Bogu za to skrb hvaležni. To hvaležnost skazujte na ta način, da na Boga in na njegove zapovedi ter na svoje verske dolžnosti tudi v tujini nikoli ne pozabite.

Pa kakor je Bog Tobiji dal vidnega angela varuha in spremljevalca, ga je dal tudi vam — v podobi domačih dušnih pastirjev. Kjerkoli vas je več skupaj naseljenih, tam imate, vsaj često, med seboj tudi domačega duhovnika, ki prihaja k vam, da vaš in vaše otroke poučuje v sveti veri, da vam opravlja svoje mašo in vam deli zakramente. Papež Pij XII. je kmalu po zadnji strašni vojni izdal posebno pismo, ki se začneja z besedami: „Begunska sveta Družina“. Z njim je uredil dušno pastirstvo za izseljence tako, da naj imajo rojaki kateregakoli naroda med seboj tudi domačega duhovnika, ki naj skrbi za njihove duše. Duhovniki naj grede za ljudmi, ko se izselijo, in naj kakor angel Rafael skrbe, da se izseljeni rojaki med tujimi ljudmi ne zgubijo, ter jih vodijo tudi na tujem v srečno večnost. Hvala Bogu, za naše izseljence je glede dušnega pastirstva dokaj dobro poskrbljeno.

Zato se, dragi rojaki, radi oklepajte svojih dušnih pastirjev. V tolažbo vam bodi, da slišite iz njihovih ust božjo besedo v domačem jeziku, pa tudi, da morete pri njih v domači govorici opraviti spoved. Duhovnikova dolžnost je tudi, da vam v katerikoli stiski pomaga, kajti tudi za duhovnika velja beseda apostolova: „Vera brez del je mrtva.“ (Jak 2, 26) Če ne izvršujemo del ljubezni, nismo Kristusovi učenci. Mnogi izmed vas ste bili duhovnikove pomoči že deležni in ste se prepričali, da duhovnik ne živi med vami za to,

Slovinci!

Dne 14. decembra bo minilo 25 let, odkar je umrl voditelj slovenskega naroda dr. Anton Korošec.

Te obletnice se Slovenci v domovini zaradi sedanje komunistične tiranije ne bodo mogli javno spominjati. Zato je tem večja dolžnost svobodnih Slovencev v svetu, da ob tej obletnici počaste spomin rešitelja slovenskega naroda iz večstoletnega avstrijskega jarma, graditelja slovenske svobode in voditelja naroda v njegovo lepšo in srečnejšo bodočnost.

V nedeljo, 5. decembra, bo v Slovenski kapeli g. direktor msgr. Anton Orehar daroval sv. mašo za pokoj njegove duše.

Po sv. opravilu bo v Slovenski hiši spominska proslava. Zanj niso bila poslana posebna vabila. Zato po tej poti iskreno vabimo odbornike in odbornike slovenskih domov, mladinskih in ostalih izseljenskih organizacij, društev ter ustanov in vse demokratske slovenske izseljence, da se udeležijo tako sv. maše za dr. Korošca, kakor tudi komemoracije.

S svojo udeležbo na spominski proslavi ob 25-letnici smrti dr. Korošca izpričajmo, da smo mu ostali zvesti v borbi za svobodo in neoviran razvoj slovenskega naroda!

bi mu stregli, ampak za to, da bi stregel, kakor je rekel o sebi naš Gospod. Tudi duhovnikova živa vera se mora pokazati v nesebični ljubezni do svojih bratov. „Karkoli ste storili kateremu koli izmed mojih najmanjših bratov, ste meni storili,“ nas je učil Kristus (Mat 25, 40). Tudi tisti, ki pridete v tujino samo za nekaj časa na delo, radi poiščite stik z domačim duhovnikom.

Prav tako, dragi rojaki, se radi oklepajte svojih domačih katoliških skupnosti. Kjer vas je več, se radi shajajte tudi zunaj cerkve. Med svojimi ljudmi se čutite domače, med enako mislečimi boste tudi v svojem verskem prepričanju bolj utrjeni.

Vaše največje bogastvo in vaš ponos so vaši otroci. Zanje vse žrtvujete, v skrbi za svoje otroke vidite velik smisel svojega življenja in v tem občutite tudi notranjo srečo. Radi pošiljajte svoje otroke v katoliške verske šole. O, ko bi se le dovolj zavedali, kakšna sreča je za otoka katoliška šola! Vesele se s svojimi otroki, ko gledate, kako napreduje ne le v svetnem znanju, temveč tudi, ko tudi nebeskega Očeta in Kristusa, našega Odrašenika, ter njegovo mater vedno bolj spoznavajo in se z vneto prizadevanjem, da uravnajo svoje življenje po božji volji. Kako ste tudi vi srečni na dan, ko grede vaši otroci k prvemu svetemu obhajilu ali ko grede k sveti birmi. In če doživite, da se vaš odrasli otrok tudi srečno in katoliško poroči, ste upravičeno zelo, zelo srečni, ker vidite, kako je vaša verska vzgoja kronana z uspehom.

Vzgoja, posebno verska vzgoja, pa zahteva od vas veliko, še prav posebej gmotnih žrtev. Bodite pogumni in za svoje otroke radi vse žrtvujte. Prizadevajte si, da jih boste vzgojili tako, da bodo hodili po Vaših dobrih vzgledih in po Kristusovih potih. Doma skupaj z otroki radi molite. Preden sedete k mizi jest, skupaj z otroki prosite Boga, naj vašo jed blagoslovi; in preden od mize vstanete, se skupaj z otroki Bogu zahvalite za prejete darove. Vsak dan zmolite v družini vsaj nekaj rožnega venca, kakor ste to delali doma. Naj ta lepa krščanska navada naših domov ne izgine iz naših družin, pa naj bodo doma ali na tujem. Z otroki pojedite v nedeljo in na praznike k maši in pogosto z njimi skupaj prejmite

ARGENTINA

Nastop raznih emigrantskih skupin v Buenos Airesu

Argentinski kat. vseljenjski odbor vsako leto pripravi za izseljensko nedeljo slavnost, na kateri sodelujejo razne izseljenske narodnostne skupine. Tako slavnost je bila tudi na letošnje izseljensko nedeljo dne 28. novembra. Zjutraj je bila maša, ki jo je prenašala televizijska postaja na kanalu 7. Po maši so direktorji dušnih pastirjev posameznih narodnostnih skupin pozdravili svoje sorojake v njihovem jeziku. Slovence g. direktor msgr. Anton Orehar v slovenščini. Popoldne je bila izpred župnijske cerkve Naše Gospe Matere naseljencev na aveniji Almirante Brown 568 procesija na kraj Catalina Sur, kjer bodo postavili novo svetišče, posvečeno Mariji, zavetnici naseljencev. V njej so stopali pripadniki raznih narodnostnih skupin za svojimi narodnimi zastavami. Med sveto mašo je vsaka izseljenska narodnostna skupina izmolila po eno molitve v svojem narodnem jeziku. Cerkevni pobožnosti je sledila družabna prireditve.

Dopoldne je bila spominska slavnost tudi na pokopališču Recoleta in sicer na grobovih treh argentinskih predsednikov republike: Dominga Faustina Sarmienta, Nikolaja Avellaneda in generala Julija A. Roca, ki so pospeševali naseljevanje inozemcev v Argentini. Samo v času, ko je bil predsednik republike general Roca, je prišlo v Argentino 93.176 emigrantov.

sveto obhajilo. Tako bo vsa družina rasla v resnični dobroti in iskreni medsebojni ljubezni. Tudi kadar nimate domačega duhovnika med seboj, v nedeljo nikar ne zanemarjajte svete maše. Hodite radi v svojo župnijo, seznanite se s svojim krajevnim župnikom, pa naj govori kateri koli jezik. Ta vas bo vzljubil, ker mora posnemati zgled Dobrega pastirja, in bo očetovsko skrbel za vas.

Dragi rojaki! Vedno vas vklepamo v svoje molitve in prosimo, da tudi vi ne nehate za domovino moliti. Kakor ste hvaležni svoji telesni materi, tako bodite hvaležni tudi materi domovini, ki vas je prva naučila spoznavati svet in Boga in vas vzgojila. Če vas kdaj obide domotožje, se ravnajte po apostolovih besedah: „Če je kdo med vami žalosten, naj molči! (Jk 5, 13) Ne predajte se trenutnim in minljivim čustvom, temveč rajši za domovino in svoje drage doma molite. Predvsem molite za to, da bi vsi, doma in v tujini, ostali v veri trdni in da bi se naša vera kazala v številnih dobrih delih. Tako boste ob času, ko vas bo Gospod poklical k sebi, stopili pred Očeta in nebesih bogati z dobrimi deli. Bog pa, ki vse dobro plačuje, vas bo obilno poplačal.

Blagoslov vseмогоčnega Boga Očeta in Sina in Svetega Duha naj pride na vas in na vas vedno ostane. Amen.

VATIKANSKI KONCIL

(Nadaljevanje s 1. strani)
različnem mišljenju in v mogoče še tako ostrem protivnem nastrojenju. K temu nas sili umska, duhovna ljubezen do bližnjega. Posledica te umske ljubezni je tudi ljubezen do resnice, do katere ne sme biti človeški razum nikdar brezbrizen. Poleg tega je ljubezen do sovražnikov evangeljska misel, nova zapoved Kristusova, različna od stare zaveze (sovraži sovražnika, oko za oko).

Člen 30. spominja na znano dejstvo, da še veliko manjka do vsaj osnovne enakosti med ljudmi. Tu je mišljena enakost npr. glede na barvo polti, potem bolj izrazita in upoštevana enakopravnost žene, prizadevanje za zvišanje življenjske stopnje nižjih slojev in manj razvitih držav in podobno.

Svoboda posameznika in vzajemnost med posameznikom in družbo ter posameznikom med seboj si ne nasprotujeta. Nasprotno, nujno je da sta med seboj v tesni zvezi. Človek ni otrok sredi morja današnjega trimilijardskega sveta. Treba je globlje zakoreniniti čut odgovornosti in dolžnost sodelovanja pri kulturnem, vzgojnem, političnem, gospodarskem in ostalem napredku družbe, katere član je vsak posameznik, saj so le-ti, ki družbo sestavljajo.

Versko osnovo za urejeno družbeno življenje nam dajeja resnici o skupnem izvoru človeškega rodu in o skupnem končnem cilju, za katerega smo vsi ustvarjeni in usposobljeni, da ga dosežemo.
J. Re.

pogled. Razni Križani so deloma realistični, deloma v (dokončnih) gibih ekspresivni. Deloma k temu pripomore oblika križa sama, kot pri eksponatih št. 8 ali 18. Približno na isti način kot svetle osebe so idealizirane nekatere posvetne figure, tako mati ali deklica z rožo. Pri pogledu na te like sem se večkrat spomnil na Ahčinova dela zadnjih let, ne da bi hotel trditi, da Žerovnik Ahčina posnema.

Če bi to idealizacijo označil z bolj rabljenim izrazom stilizacija, bi ga lahko rabili tudi za Glavo deklice (6), dečka, fanta s kitaro in Indijanko, ki sicer niso stari motivi, a vendar v starih in drži mirni. So to očitno novi motivi, nastali v zadnjem času v tujem svetu, vsekakor po naravi. Kot kaže Indijanka, gre Žerovniku za izraznost trupa, ne obraza, ki sploh ni izdelan, kot je tudi postavim Marijina drža v Jaslicah (1) izrecno ekspresivna, dasi je drugače ta mična skupina precej realistična.

A popolnoma drugače so št. 4, 5, 11. Tukaj se rezbar ni koristil s pridobitvami izraza učne dobe, ampak je moral študirati like po naravi. Deklica

za ograjo 11) je sicer precej mirna, a vendar v nekem slučajnem žanrskem stavu. Tekachi (4) in Krotilec konja (5) pa so v najživahnejšem gibanju. Tu ni nobene stilizacije, rezbar je pač pokazal, da je dober opazovalec narave in se ne koristi samo z anatomskim znanjem iz učne dobe, ampak ga z opazovanjem narave stalno izpopolnjuje. Kot bi bilo pri rezbarju, izišlim iz podobarske delavnice, zelo lahko mogoče, da bi te telesno in notranje (11) razgibane figure očitovale kak diletantalizem, ga pri Žerovniku nikjer ni najti.

Sveti liki na razstavi niso cerkvena dela, ampak namenjena stanovanjem, ki jih le prebogost polni kič. Zanimivo je, da je baš motiv jaslic včasih stalno zaposloval Fr. Ahčina. Poleg v skupini pod št. 1 ga ima Žerovnik še na podstavku za knjige (13) in na lesorezu v katalogu.

Tudi razne „trgovske“ stvari, ki jih je nekaj na razstavi, največ brez številčne uvrstitve v katalog, pričajo, da je Žerovnik soliden mojster. Kadar bomo govorili o slovenskih izseljenskih umetnikih, ne bomo mogli iti mimo Žerovnika.
M. Marolt

Novice iz Slovenije

Aljažev stolp na vrhu Triglava je v mesecu avgustu dočkal 70 let, odkar na najvišjem vrhu Julijskih Alp kljubuje viharjem in drugim vremenskim silam. Dal ga je postaviti veliki slovenski planinec in ljubitelj Triglava dovški župnik Jakob Aljaž. Posamezne železne dele je šest nosačev z nosilno na vrhu Triglava v enem tednu, nakar ga je klesar Belec dne 7. avgusta 1895 s štirimi pomočniki postavil v petih urah ter ga pritrdil v skale. Tedanji slovenski kat. list „Slovenec“ je o tem dogodku poročal takole: „...postavil je prečastiti gospod Jakob Aljaž, župnik na Dovjem, kateri je za povzdigo slovenske turističke že mnogo storil — na najvišji vrh Triglava železno kočo (razglednik). Ta razglednik je velike važnosti radi tega, ker omogoči tudi v najhujšem vetru bivanje vrh Triglava, kar sedaj v takem vremenu ni bilo mogoče. Razglednik je okrogel, 2 m visok in meri povprek 1 m 25 cm, ima vrata, znotraj klop. Skozi štiri zgornja okna ogleduješ stoje, in skozi štiri spodnja okna pa sede krasen in veličasten razgled, čigar panorama je v tem razgledniku na razpolago, kakor tudi nekaj odeje in 2 posodi za čaj kuhati. Trdno je v skalo z vijaki pritrdjen in razun tega še z bakrenimi žicami pritrdjen v skalo. V njem ima 6 oseb prostora. Župnik Aljaž je imel zaradi postavitve stolpa vrh Triglava sitnosti. Nemški Alpenvereinovi so smatrali postavitev stolpa na vrhu Triglava sredi slovenske zemlje „za napad na svojo posest“ in nemški deželni geometer je proti župniku Aljažu vložil tožbo, čez, da je z graditvijo stolpa uničil podzemeljsko trigonometrijsko točko, zaradi česar bo moral stolp podreti in povrh še plačati 1000 goldinarjev kazni. Nemci so pravdo izgubili, ker je oficir Schwarz dokazal, da podzemeljske tri-

gonometrijske točke sploh ni bilo. Skupno s pravdo so Nemci izgubili tudi bitko za Triglav, ki je vnaprej vse bolj postajal simbol slovenstva in je iz leta v leto imel vedno več slovenskih obiskovalcev.

V Sloveniji in po drugih republikah v Jugoslaviji je v zadnjem času nastopilo hudo pomanjkanje najvažnejših zdravil. Vse zaradi komunistične birokracije in njegovega centralizma. „Nič ne pretiravamo, že trdimo, da se je v naših lekarnah razvila pravcata obveščevalna služba. Ker morajo strankam prevečkrat odgovarjati „nimamo“, naštejejo magistri vse kraje, za katere imajo vsaj kanček upanja, da bi se morebiti še kaj staknilo. In tako ljudje z recepti v rokah romajo z Gorenjske v bolj odročne kraje Hrvaške, pa iz Maribora v Gorico. Skratka, če gre za življenjsko pomembno zdravilo, storijo vse,“ je dobesedno zapisano v ljubljanskem Delu. List nato objavlja razgovor z upravnico centralne lekarne v Ljubljani Vido Berkopčevu, ki zatrjuje: „Pomanjkanje zdravil zadene cele kategorije prebivalstva, in to od dojenčkov, srčnih bolnikov do starih ljudi. V centralni lekarni odklanjajo okoli 15% receptov, predvsem recepte za zdravila za otroke in srčne bolnike.“

Izgledi za izboljšanje so zelo slabi. Kajti v istem članku je povedano tudi tole: „O nujno pravočasni zagotovitvi zdravil in sklepanju pogodb s tujimi dobavitelji so govorili že ob začetku letošnjega leta na raznih forumih. Vsa opozorila so izzvenela v prazno in sedaj smo v težavah. Pred kratkim je zvezni izvršni svet odobril 2 milijona dolarjev za nakup zdravil. Toda, poglejmo, kako bodo ta sredstva porabljena: en milijon je takomenovanih kliničnih dolarjev za nakupe na vzhodu;

400.000 dolarjev gre na račun starih dolgov in 200.000 dolarjev za rentgenske filme. Ostane še 400.000 dolarjev za vso Jugoslavijo, ki niso predvideni le za nakup surovin in registriranih preparatov, marveč bomo z njimi nabavili vse, od injekcijskih igel, rentgenskih aparatov do aspirina. Razen tega velja še vedno toga in dolgotrajna tehnika v naši zunanji trgovini, ki zavlačuje dobavo, in bi morali skleniti pogodbe že v aprilu, da bi sedaj zdravila imeli.“

Pač porazna ugotovitev za sedanji komunistični režim, ki se proglašča „za ljudsko oblast“, v resnici pa so mu najosnovnejše potrebe ljudstva, kot npr. zagotovitev zdravil za bolnike, deveta brigada. Kaj brigado sedanjo komunistično reakcionarno in pokvarjeno buržuazijo bolni otroci in ostali bolniki, ki ne morejo dobiti za zdravljenje potrebnih zdravil, važno je samo, da je dobro novemu komunističnemu razredu in da se lahko še naprej vzdržuje na oblasti z nasiljem in strahovlado.

SLOVENCIV ARGENTINI

Buenos Aires

Družinska sreča. V družini g. Janka Filipiča in njegove žene ge. Marice roj. Avguštin iz San Andresa se je rodil sinček, ki ga je krstil g. Stanko Skvarča. — V družini g. Julka Ravnika in ge. Majde roj. Hren v San Franciscu (prov. Córdoba) so pa dobili sinčka Matjaža. Srečnim staršem naše čestitke!

Poroka. V Slovenski kapeli v Bs. Airesu sta se poročila Héctor Omar D' Ambrosio in gdč. Bernarda Vidmar. Mladi par je poročil g. direktor msgr. Anton Orehar, za prič sta pa bila: nevesti njena mati ga. Antonija Vidmar, ženinu pa njegov oče Juan D'Ambrosio. Iskreno čestitamo in želimo mnogo sreče in božjega blagoslova.

† Elza Sever roj. Svetek. V Ljubljani so se iztekli življenjski dnevi gospe Elzi Sever roj. Svetek. Dočkala je 81 let. Za njo žaluje med nami v Buenos Airesu njena hčerka ga. Žarka z možem Ivom Adamičem in hčerko Katro. Vsem ob bridki izgubi drage pokojnice izrekamo sožalje, rajna pa naj mirno počiva v slovenski zemlji.

MORON

V soboto 27. novembra zvečer se je na Slovenski pristavi zbralo lepo tevilno okoliških Slovencev. Med nje je prišel g. direktor msgr. Anton Orehar ter jim je pripovedoval vtise s svojega obiska Slovencev v ZDA, Kanadi ter v posameznih evropskih državah. Vsi so z zanimanjem sledili njegovim izvajanjem ter sami lahko primerjali položaj in delo slovenskih demokratičnih naseljencev v Argentini ter Slovenci po državah, katere je obiskal msgr. Orehar. Prihodnji sestanek Slovencev na Pristavi bo na Marijin praznik v sredo dne 8. decembra ob 8 zvečer. Na njem bo govoril g. Joško Krošelj o dr. Korošcu ob 25-letnici njegove smrti.

RAMOS MEJIA

D. S. P. B. „Tabor“ v Argentini je imelo v nedeljo 21. nov. svoj 9. redni letni tabor v prostorih Slomškovega doma. Po sv. maši je bila kratka spominška slovesnost, kjer je govornik dr. Stanko Kociper ugotovil, da je že pred drugo svetovno vojno škof Jeglič jasno povedal, da kot ima Kristus svojo fronto, ima tudi satan svojo fronto, človeštvo pa je v zmedbi in ne ve, kam. Slovensko domobranstvo je izbralo pravo pot in ostalo zvesto večnim vrednotam Bogu, narodu in domovini.

Nato je starešinstvo podalo poročila o svojem delu in dobilo razrešnico s pohvalo. V priznanje zaslug in dejanj v aktivni protikomunistični borbi je tabor izbral prisotnega polkovnika Vuka Rupnika za častnega starešino društva.

Novo starešinstvo je od tabora dobilo nalogo, da organizira ženski in mladinski odsek ter da posveti čim več truda in naporov za izpeljavo zamisli o tako potrebnem Slovenskem zavetišču.

Novo starešinstvo je sestavljeno takole:

Starešina Ivan Korošec, podstarešina Jože Žerovnik, strokovni načelnik Miloš Prelog, gospodarski načelnik inž. Tone Matičič, članski načelnik Jože Grabnar, tajnik Marijan Amon, predsednik razsodišča Mirko Kunčič, duhovni vodja je pa g. Jože Guštin.

CARAPACHAY

Slovenska mladina s področja Slovenskega doma v Carapachayu je imela 13. novembra v krajevem Slovenskem domu I. kulturno družabni večer. Zbra-

ne rojake je pozdravil predsednik SFZ v Carapachayu Janez Škulj. V svojem govoru je poudarjal naloge, ki jih ima slovenska mladina pri delu za ohranitev slovenske skupnosti. Za njim je govoril tudi predsednik osrednjega odbora SFZ Jernej Dobovšek. Po obeh govorih so sledile telovadne, plesne in glasbene točke. Vse so bile skrbno pripravljene ter so njihovi izvajalci želi zasluženo priznanje, zlasti članice in člani folklorne skupine in San Justa.

Po končanem kulturnem sporedu je bila prosta zabava ob pogrjenih mizah. Družabni del prireditve je potekal v prijetnem razpoloženju, ter so ob njegovem zaključku vsi izrazili željo, naj bi mladina čimprej znova povabila rojake na slično prireditev. C.J.

BERAZATEGUI

V nedeljo 28. novembra je bila v Berazateguiju blagoslovitev Slovenskega doma, združena s celodnevno prireditvijo. Na njo so bili povabljeni rojaki tudi iz ostalih slovenskih naselij s področja Vel. Bs. Airesa. Poročilo prihodnjic.

SLOVENSKA VAS Nova maša č. g. Franeta Barleta SDB. Zastave, ki so vihrale z zvonika cerkve Marije Kraljice in pa streljanje z možnarji v zgodnjem nedeljskem jutru, so oznanjale vaščanom in okolici, da je prišel trenutek, ko bo eden izmed članov ugledne Barletove družine pristopil k oltarju in prvič daroval slovesno daritev Bogu.

Ob napovedani uri so se gostje in rejaki zbrali pri cerkvi. Novomašnik salezijanec g. France Barle se je v spremstvu svojih staršev, sestre in štirih bratov, skupno z duhovščino in svati podal v spredu proti vhodu v cerkev.

Na stopnišču cerkve je Barletova Mari izrekla svojemu bratu novomašniku prisrčna vsočila in mu izročila novomašni križ. Sprevod se je nato počasi pomikal proti glavnemu oltarju, nemudom ko je pevski zbor pod vodstvom g. Meleta Ivana zapel Riharjevo „Novomašnik bod' pozdravljen“. Novomašnik je pred oltarjem zapel Pridi sv. Duh, kakor je zbor na koru nadaljeval Foersterjevo z istim besedilom.

Pristopne molitve kakor tudi vse ostale, pri katerih sodeluje ljudstvo, so bile v slovenskem jeziku. Zbor je pa pel med ostalimi deli M. Tomčevo Missa Brevis s to novostjo, da je bila v slovenskem jeziku. Pečovodja g. Mele je za to priliko omenjeno mašo prevedel na slovenski jezik in tekst prilagodil glasbi.

Po evangeliju je imel novomašno pridigo g. Janko Mernik, novomašnikov duhovni sobrat. Med drugim je omenil, da današnje slavje novomašne slovesnosti mine. Pripravljen naj bo novomašnik na križe in težave, ki bodo prišli v življenju. Pozval je nadalje novomašnika, naj moli za svoje rojake, za vse slovenske izseljence in naj se njegov novomašni blagoslov razlije tudi nad domačo faro na Gorenjskem, kjer se je rodil. Po pridigi je novomašnik podelil vsem svoj novomašni blagoslov.

Pri darovanju je domači pevski zbor zapel odlomek iz Tomčeve slovenske maše. Po končani slovesni maši je novomašnik skupno z duhovščino zapel Hvala večnemu v zahvalo za milost, katero je Bog podelil novomašniku.

Pri darovanju po maši je zbor zapel dr. Kimovčevu Ti si peter skala, St. Premrlovo Matero dobrega sveta in A. Mavovo Kraljica angelska.

Opoldne je bilo za vse sorodnike in svate pripravljeno slavnostno kosilo v prostorih vikarijske šole, katero so gg. lazaristi dali za to slovesnost na razpolago.

Prvi govornik je bil po slovenski

Vsak teden ena

NAŠ JEZIK

Naš jezik — dragocena dota najzlahotnejši nebeški dar, največja vseh dobrot dobrota, ki nam jo božji da Vladar.

V njem radostno prepeva duša, v njem toži žalostno srce, kar, čuti, misli in izkuša, človeku človek v njem pove.

Z besedo Stvarnika častimo, z njo dvignemo se do neba.

Zatorej jezik svoj ljubimo, hvalimo za ta dar Boga.

Sem deklica mlada, vesela...

Mladinski odsek Zedinjene Slovenije je izdal ploščo pod imenom „Sem deklica mlada, vesela“. Ploščo je posnela Columbia.

Na prednji strani ovitka je slika zborčka — 18 učenk iz raznih šolskih tečajev, pod vodstvom gospe Marije Fink-Geržiničeve. Na hrbtni strani je natisnato celotno besedilo zapetih pesmi. Na isti strani spodaj so navedena imena članic zhora. Ovitek je tiskala Editorial Baraga.

Zborček sam je gotovo pravo presečenec. Po obsegu je razdeljen na štiri skupine. Ves izvajani program je metodično lepo grajen in dovršen tako, da povsem ustreza naslovu. Od prve do zadnje pesmi so pesmice deklete in dekletke.

Zborček vodi gospa Marija Fink-Geržiničeva. Ni potrebno ob tej priliki ponovno poudarjati glasbenih sposobnosti gospe dirigentinje, ker jo že vsa nova naseljska slovenska skupnost prav dobro pozna kot solistinjo sopranskih arij in kot članico kvarteta sester ter brata Fink. S toliko pevsko izobrazbo in z veliko osebno dinamiko je ustvarila zborček še veliko obetajoč.

Glasovni material mladih grl je zelo dober. Število članic zborčka je že tolikšno, da skoraj ni več čuti harv posameznice. Nižji glasovi so nekoliko izrazitejši. Dinamika zborčka, kakor tudi njegova glasovna prožnost je izrazita. Čuti se obvladavanje „crescendo“ in zlasti prehodov iz forte v piano, ki ostane zveneč. „Perice“ v priredbi prof. Alojzija Geržiniča se mi zdijo ritmično najboljše podane.

Izgovorjava je tudi skrbno izdelana. V tem prednjači polglasnik. Razne izgovorjave o-jev in e-jev so dovolj pazljive.

Program je predvajan z veliko spretnostjo. Vsaka pesem, ki je hip umetniškega nastrojenja, zapusti v poslušalca pravo razpoloženje, kar je seveda zasluga gospe dirigentinje.

Vse pesmice pojasnjuje recitiran uvod. Ta je morda prvič zanimiv, pri ponovnih poslušanjih pa, čeprav dobro podan, utegne poslušalca dolgočasiti.

Čestitati je Zedinjeni Sloveniji za iniciativo, gospej Mariji Fink-Geržiničevi za pripravo in vsem staršem nastopajočih otrok za žrtve, ki so v zvezi z rednim prihajanjem k vaju. Naj ne bo slovenske družine, ki v svojem seznamu plošč ne bi imela te pridobitve.

JO

navadi novomašni pridigar g. J. Mernik, ki mu je izrekel čestitke v imenu salezijanske družbe in duhovnih sobratov. G. Petek je pozdravil g. novomašnika v imenu slovenske vikarije in tudi v imenu brdske fare pri Domžalah. Omenil je nekatere podrobnosti iz domačega kraja, omenil novomašnikovo rojstno vas in cerkev in pokojnega župnika, ki je krstil novomašnika. Za g. Petkom je povzel besedo g. Jure Rode, ki je novomašnika pozdravil v imenu osrednjega dušnega pastirstva in v imenu g. direktorja msgr. Antona Oreharja, ki je bil dopoldne zadržan zaradi izseljenske nedelje, popoldne pa zaradi blagoslovitve Slovenskega doma v Berazateguiju. G. Lenček je pa čestital slovenskemu zamejstvu, ko je zopet dobilo novomašnika, in pa tudi salezijanski družbi. V imenu društva Slovenska vas je g. novomašniku čestital tajnik Nace Glišček, za njim pa g. Martin Radoš, kot starosta slovenskih duhovnikov v Argentini.

Gostje so se ob šestih popoldne znova zbrali v cerkvi pri petih litanijah. S pesmijo Novomašnik bod' pozdravljen se je zaključila novomašna slovesnost. Je bila to že tretja nova maša v kratkem razdobju enega leta, ki se je pela v naši cerkvi Marije Kraljice.

Slovenska vas čestita g. novomašniku k doseženemu cilju, kakor tudi Barletovi družini k veliki sreči, ko se je eden izmed njenih sinov posvetil službi Bogu in bližnjemu.

N. G.

ZBORNİK SVOBODNE SLOVENIJE za leto 1966

JE NEPOSREDNO PRED IZIDOM

Bo to obširna knjiga z dvema ilustriranimi prilogama in z zanimivo anketo. Posebna poglavja so posvečena stoletnici rojstva dr. Janeza Evangelista Kreka in 25-letnici smrti dr. Antona Korošca. Prav posebna izrednost bo obširen članek o Slovencih na Koroškem in odnos cerkvenih oblasti do slovenskega jezika na Koroškem. Planinsko poglavje. Poglavje o Slovencih, ki so se uveljavili v mednarodnem svetu, razgledi, ki prikazujejo življenje med Slovenci. In cela vrsta zanimivosti. Vsebinska Zbornika je na izredni višini. Z letošnjo vsebino ponovno dokazuje, da je nepogrešljiva knjiga v vsaki slovenski izseljenski družini.

Prednaročila sprejemajo vsi stalni zaupniki in poverjeniki Zbornika. Cena v prednaročilu je 800 pesov. Plačljiva je tudi v dveh obrokih, če kdo izrecno želi. Polovica pri naročilu, polovica ob prevzemu Zbornika.

Prednaročilna cena je letos do Božiča, ker se je izid zakasnil zaradi izredno obsežne vsebine in ker so članki iz vseh delov sveta.

Iz Baragove dežele

Baragova dežela so pokrajine ob velikih notranjih jezerih Severne Amerike: Gornje jezero, Michigansko in Huronsko jezero. Tu je v letih 1830—1868 misijonaril med Indijanci in pozneje med belimi naseljenci največji slovenski misijonar Friderik Baraga. Srce te dežele tvori danes marquetteška škofija, katere prvi škof je bil Baraga. Drugi in tretji škof sta bila tudi Slovenca Ignacij Mrak in Janez Vertin. Sedanji Baragov naslednik je škof Tomaž Noa, poljskega porekla. Baraga je pokopan v marquetteški stolnici. Grobnico obiskujejo vsak dan romarji in turisti iz vseh delov sveta. Baraga je umrl v sluhu svetosti. Njegova misijonska potovanja po vodi, po ledu, po snegu, skozi gozdove in močvirja so nekaj tako izrednega, da zgodovinar McGee pravi o njih, da si jih ne bi mogla izmisliti najbolj divja domišljija.

Barago na oltar! — Barago so smatrali za svetnika njegovi sodobniki in do danes vsi, ki količkaj poznajo njegovo svetniško heroično življenje. Slovenski frančiškani v Lemontu pri Chicagu (patra Hugo Bren in Bernard Ambrožič) sta že pred desetletji začela organizirati med Slovenci gibanje za Baragovo proglašanje k svetnikom. Baragovo zvezo (ustanovitelj p. Bernard Ambrožič) so pred leti prenesli v Marquette in napravili iz nje vseameriško organizacijo. Sedanji škof Noa je uvedel škofijski postopek za Baragovo kanonizacijo. Sodelujeta dva znana slovenska zgodovinarja: dr. Franc Jaklič in Jožef Gregorič. Zbiranje dokumentov za Baragov proces vodi Jože Gregorič. Omare in police so polne mikrofilmov

in kopij dokumentov. Letos je nadškof Jože Pogačnik imenoval dr. Jakoba Šolarja za zbiralca zadevnih dokumentov v ljubljanski nadškofiji, da spopolni Gregoričev zbirko. Škof Noa je določil duhovnike za škofijsko sodišče, ki bo ocenilo Baragov življenjski in dokumentarni. Nato pojdejo ta „Acta“ v Rim. Msgr. Edmund Szoka je postulator v procesu. Ravnatelj Baragove višje šole H. Brown je urednik angleškega Baragovega vestnika. Duhovnik ljubljanske nadškofije Jože Godina je imenovan za uradnega poročevalca procesa za ameriške slovenske liste in ljubljanski verski list Družina. G. Godina stanuje sedaj v Marquetteu.

V Clevelandu je organiziran Baragov klub; predsednik je dr. Miha Krek. „Baragovo romanje“ v Fatimo, Rim, Assisi, Loretto, Benetke, Gorico, Trst, Ljubljano, Dobrnich (Baragov rojstni kraj), Sv. Višarje, Sv. Kri, Innsbruck, Milano in Genova bo prihodnje leto meseca julija. Organizira Baragova zveza v Marquetteu. Informacije tudi v slovensčini. Naslov: Baragova zveza, Sixth and Fisher St., Marquette, Michigan, USA.

P. Bernard Ambrožič je postal ob priliki svoje zlate maše v Avstraliji škofu Noa iskreno zahvalo za mnogo, kar je storil za Baragov svetniški proces in prosi, da bi tudi v bodoče storil vse, da se proces čimpreje zaključi. Pismo je opremljeno s tisoči podpisov. V Marquetteu je to napravilo najboljši utis in bo gotovo lepo podprlo postopek.

Prvo Baragovo cerkev v misijonu L'Anse je odkril letos Jože Godina v tamkajšnji indijanski rezervaciji. Padli so predlogi, da bi cerkvico prenesli na Slovensko pristavo v Clevelandu.

Občni zbor Narodnega sveta koroških Slovencev

V prosvetni dvorani Mohorjevega doma so se 3. oktobra 1965 zbrali delegati in povabljeni gostje k običnemu zboru politične organizacije katoliških Korošcev. Ob tej priliki so odborniki NskS podali pregled triletnega dela od zadnjega običnega zbora, ki je bil 30. septembra 1962. Na običnem zboru osrednje politične organizacije koroških Slovencev, katerih delovanje temelji na temeljih krščanskega svetovnega nazora, so ugotovili, da se je delo organizacije osredotočilo predvsem na mirno sožitje med obema narodoma na Koroškem. Ker še vedno ni zadovoljivo rešeno manjšinsko vprašanje, bo Narodni svet koroških Slovencev nadaljeval pot koordinacije z Zvezo slovenskih organizacij kajti slovensko manjšinsko vprašanje je vprašanje vseh Slovencev, ne pa samo ene politične stranke. Ker pa je Narodni odbor koroških Slovencev jasno opredeljena organizacija, bo še naprej vzdrževala prijateljske zveze z vsemi Slovenci, raztresenimi po vsem svetu. Prav tako bo vedno podpirala vse posamezne organizacije katoliškega tabora na Koroškem. Zaveda pa se Narodni svet, da je še mnogo nerešenih problemov in delo, ki čaka novoizvoljeni odbor v prihodnjih letih ni lahko. Vendar bo novi odbor z vso vnetostjo delal za ureditev vseh vprašanj, ki so povezana z narodnim obstojem koroških Slovencev ter z njihovim položajem kot slovenska manjšina v Avstriji in v svetu. V letošnjem letu je NskS tudi prvič nastopil s samostojno listo na deželnih volitvah. Čeprav ni

dobil nobenega zastopnika v deželni zbor, je to pomenil velik korak pri političnem udejstvanju in začetni uspeh bo gotovo pomagal pri nadaljnjih odločitvah o samostojnih nastopih pri volitvah.

Po izčrpanih poročilih odbornikov NksS so bile volitve, pri katerih je bil ponovno izvoljen dosedanji predsednik dr. Valentin Inzko, ki se je zahvalil za zaupanje in izjavil, da bo novi odbor vodil organizacijo po smernicah, ki so jasno začrtane v organizacijskem programu.

SLOVENCİ PO SVETU

ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIKE

Novo slovensko društvo v ZDA je nastalo v sami ameriški prestolnici Washington. Je pravzaprav to podružnica Slovenske ženske zveze za področje Kolumbija, državo Maryland in za severni del Virginije. Podružnica Slovenske ženske zveze v Washingtonu je nedavno prvič nastopila v javnosti, ko je slovenskim umetnikom pomagala pri pripravi in organizaciji prve razstave slovenske likovne umetnosti v svobodnem svetu, ki je bila v Washingtonu od 17. do 30. oktobra ter je lepo uspela tako v moralnem, kakor materialnem pogledu.

V Clevelandu je bila ustanovljena Slomškova zveza. Njen namen je seznanjati svet z življenjem in delom škofa Antona Martina Slomška ter z molitvijo in zbiranjem prispevkov pomagati za doseg Slomškove beatifikacije.

dvanajstega leta polovično vožnjo, a je treba uradnika na to posebej opozoriti. V Córdoba je treba prestopiti in iti pod nadvozom (tunelom) na ozkotirni vlak, ki navadno že čaka. Nato po skoraj štiriurni lepi vožnji med hribi izstopiti na zasilnem postajališču (apeadero) Punilla (2 km po San Esteban in 6 km pred Capilla del Monte); ko se pripelješ do La Cumbre, opozori sprevoznika, naj na Punilli ustavi vlak; tu prečkaš železnico in po široki cesti navzgor v sedmih minutah prideš do Doma.

Za starejše je najbolj ugodno potovati z direktnimi omnibusi raznih družb: ABLO (Caseros 1080, Constitución), Sierras de Córdoba (Alem y Rivadavia) in TEA (Lima 1631). Izstopiš v Dolores-Refugio (obvesti že v La Cumbre sprevoznika); ko izstopiš, imaš na levo navzdol široko cesto in v petih minutah si v Domu.

Kaj vzeti s seboj

Dom stoji v miru in tihoti podeželja, kjer je vse preprosto; zato kaže prinesiti le malo preproste obleke; a ker je lahko tudi v januarju kak dan prav hladen, je treba prinesiti kaj toplega: pulover, nogavice in copate; za kopanje tudi kopalno obleko; vso posteljnino dá Dom, le za majhne otroke je treba prinesiti kaj nepremojljivega. Nikakor pa ne jemlji s seboj niti radia, še manj pa živali ali orožje.

Priglasitev

Kdor si želi oddiha v Domu, naj takoj prijavi priporočeno (certificado) točno dan (prihoda in vrnitve ter števílo na naslov: Dr. Hanželič Rudolf, San Esteban, Sierras de Córdoba. A vozne listke kupiš šele ko prejmeš odgovor, da je še prostor. Dom bo odprt le od 26. decembra do 4. marca.

PO ŠPORTNEM SVETU

Preteklo nedeljo so odigrali 12. kolo jugoslovanske prve nogometne lige. V Ljubljani je Olimpija krepko odpravila Reko s 4:1, ostali rezultati so pa bili: Vojvodina je v Nišu premagala Radničkega z 1:0; Partizan je s 5:4 premagal Beograd, z istim rezultatom je v Skopju Vardar odpravil Zagreb. V Zagrebu je Dinamo premagal sarajevskega Železničarja s 3:0, Sarajevo pa zagrebško Trešnjevko s 4:0. Hajduk in Velež iz Mostarja pa sta igrala neodločeno 3:3. Na čelu vodi še vedno novosadska Vojvodina z 19 točkami, slede ji Sarajevo s 15, Partizan in Vardar s 14, Beograd s 13, Olimpija in Velež z 12, Reka z 11, Rdeča zvezda, Radnički (Bgrd), Zagreb in Dinamo z 10, Radnički iz Niša z 8, Hajduk s 7, Trešnjevka s 3 in Željeznikar s 3 točkami.

Prejšnji teden sta se na igrišču Boca Juniors pomerili enajstotici tega kluba z madžarsko nogometno reprezentanco. Po zanimivi, čeprav ne preveč tehnično dovršeni igri sta se razšli z neodločenim rezultatom 1:1. V tekmi se je predvsem odlikoval madžarski vratar, ki je s svojimi posegi preprečil igralcem Boca Juniors doseči nekaj golov, ko je bila prilika nad vse ugodna.

Sovjetski košarkarji so v Buenos Airesu nastopili proti reprezentanci Buenosaireske košarkarske zveze in proti Asociación Porteña. V obeh tekmah, ki sta bili v Luna Parku, so zmagali sovjetski igralci; v prvi tekmi s 85:81, v drugi pa s 63:58. Po pisanju kritikov so sovjeti nekoliko razočarani, vendar pa so mogli zaradi izredne atletske pripravljenosti razmeroma lahko premagati argentinski moštvi. V sovjetskem moštvu je nastopilo sedem novih igralcev, ki so izbrani za prihodnje olimpijske igre v Mehiki ter zato po izjavi njihovega trenerja še niso dobro vigrani.

Vestnik SFZ

Proslava Brezmadežne. Vsako leto mladinski organizaciji s posebno ljubeznijo praznujeta ta dan. Kolikšno ljubezen in spoštovanje uživa Marija pri našem narodu, se vidi že po tem, ko imamo nešteto cerkva njej posvečenih. In koliko romanj je vsako leto!

Tudi mi, mladi zdomski rod, jo častimo in ljubimo. K njej se zatekamo v naših težavah, in jo prosimo za pomoč. Marija nas ni in nas ne bo zapustila. Prepričani smo, da je ona s svojo priprošnjo pomagala, da naš zdomski rod, kljub vsem težavam, ni zamrl.

Zato se ji hočemo na njen praznik znova pokloniti. Pripravili ji bomo skromno, a pristočno proslavo. Vabimo in pozivamo vse slovensko mladino, da se udeleži tega najlepšega mladinskega praznovanja.

OBVESTILA

Prvo sv. obhajilo slovenskih otrok bo v sredo, 8. decembra, ob 9.30 v Slovenski hiši na Ramón Falconu.

V Slovenski vasi bo v nedeljo, 12. decembra, ob 17 sv. birma.

Na žegnanju v Slov. hiši, 21. novembra, je neka oseba izgubila večjo vsoto tujega denarja. Kdor je ta denar našel, je lepo naprosen da ga po možnosti čim prej vrne v Dušnopastirski pisarni, Ramón Falcón 4158, Buenos Aires. Bog plačaj!

Primerno darilo za Miklavža, Božič, Novo leto, god ali kako drugo priliko (prvo sv. obhajilo) otrokom ali odraslim je plošča „Sem deklica mlada, vesela“ z izborom lepih slovenskih pesmi; med njimi je tudi himna za nara-

ščajnice SDO. Plošča stane do novega leta le 300 pesov (za tujino 3 dolarje). Dobi se v pisarni Zedinjene Slovenije.

Miklavž bo prišel v dom v San Martinu v nedeljo, 5. decembra, ob 19. Pred tem ob 17 zaključna prireditev slovskega tečaja. Zastopnik uraduje v soboto in nedeljo v skavtski sobi.

Informativni sestanek za vse članstvo Slovenskega doma v San Martinu bo v nedeljo, 12. decembra, ob 10 dopoldne z važnim dnevnim redom.

Miklavževi obiski bodo: v Carapachayu v soboto, 4. decembra ob 20; v Ramos Mejía v soboto, 4. decembra ob 20; v San Justu v soboto, 4. dec. ob 20; v Castelarju v nedeljo, 5. decembra ob 19; v San Martinu v nedeljo, 5. decembra ob 19; v Slovenski vasi v nedeljo, 5. decembra, ob 20. V Slovenski hiši za SFZ in SDO v nedeljo, 5. dec. ob 16.

SDO

SFZ

vabita vso mladino

5. dec. ob 16 na DRUŽABNI popoldan

v Slovenski hiši in

MIKLAVŽEVANJE

8. decembra ob 19.30 na

PROSLAVA BREZMADEŽNE

(sv. maša in proslava v Slovenski hiši)

12. decembra na

SKUPNI IZLET

v Parque Pereyra — sveta

maša bo ob 7.30 v Slov. hiši

Izredno zanimiva knjiga spominov Vladimirja Vauhnik

NEVIDNA FRONTA

se dobi:

V Slovenski hiši: v upravi Svobodne Slovenije in v Dušnopastirski pisarni; v Ramos Mejía: v Slomškovem domu (ga. Ema Kessler-Blejčeva); v San Justu: v Našem domu (pri g. odbornikih); v San Martinu: v Slovenskem domu pri hišniku g. Pilstovniku; v Slovenski vasi: pri g. Lužovcu; v Mendoza: R. Hirscheggerju

Pismena naročila na upravo Svobodne Slovenije, Ramón Falcón, Bs. Aires. Za pošiljatev po pošti priložite za poštino in priporočnino \$ 50. V platno vezana knjiga stane \$ 800,—, broširana \$ 700,—.

ESLOVENIA LIBRE

Redacción y Administración:
Ramón Falcón 4158, Buenos Aires
T. E. 69-9503
Argentina

Redactor: José Kroselj

CORREO ARGENTINO Central B
FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 5775
TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824
Registro Nacional de la Propiedad Intelectual No. 817.086

Naročnina Svobodne Slovenije za leto 1965: za Argentino \$ 1000.—; za Severno Ameriko in Kanado 7 dolarjev, za pošiljanje z letalsko pošto 12 dolarjev. Talleres Gráficos Vilko S. R. L., Estados Unidos 425, Bs. Aires. T. E. 33-7213

Dr. FRANC KNAVS

ODVETNIK

Lavalle 1290, p. 12, of. 2, Capital

T. E. 35-2271

Uradne ure 17—20

Na telefonu tudi dopoldne

JAVNI NOTAR

Francisco Raúl Cascante

Escribano Público

Pta. baja, ofic. 2

Cangallo 1642 Buenos Aires

T. E. 35-8827

NAŠ DOM V SAN JUSTU

sporoča,

da bo obiskal slovenske otroke

SV. MIKLAVŽ

v soboto, 4. decembra ob 20

v Našem domu. — Miklavžev zastopnik pa bo uradoval že od 15. ure

SLOMSKOV DOM

vabi:

sobota, 4. decembra ob 19:

ZAKLJUČEK SOLSKEGA LETA

in

MIKLAVŽEVANJE

sobota, 11. decembra, ob 19:

REDNI OBČNI ZBOR

društva Slomškov dom.

Vsem prijateljem in znancem sporočamo žalostno vest, katero smo sprejeli iz domovine, da nas je dne 19. novembra t. l. v 81. letu starosti, za vedno zapustila naša nadvse ljubeča mamica, stara mamica in tašča, gospa

Elza Sever roj. Svetek

Globoko žalujejo:

hči Žarka, por. Adamič,

z možem in hčerko Katro

Buenos Aires - Ljubljana.

NAŠI

Leto II

Štev. 23

MLADINI

Urejuje: MARTIN MIZERIT

„JANEZ, DAŠ MENI!“

Premagovanja, odpovedi in kar je temu podobnega — to ni kar tako To so težke reči. Janez to dobro ve. Saj je sam pred kratkim izkusil.

To je bilo tako: mama mu je nasetovala, naj bi se sedaj, ko je advent, v čem premagoval. Janez ni vedel natančno, kako gre ta reč, pa mu je mama razložila: „Glej, kadar bi rad pojedel kak sladkorček ali kaj takega, si reci: to bom spravil za poznej! Če to tudi storiš, je to premagovanje. Taka premagovanja so zelo koristna. Jezus je pa silno vesel, če mu jih daruješ.“

„Hm, to je pa lahko!“ si je mislil Janez in sklenil, da se bo ravnal po maminem nasvetu.

No, pa ni šlo tako lahko. Vsaj spočetka ne. Janez je skoraj vselej pozabil na tisti „Glej, kadar bi rad pojedel kak sladkorček ali kaj takega, si reci: to bom spravil za poznej! Če to tudi storiš, je to premagovanje.“ Tako priletelo mu je bilo pri srcu, kot že zlepa ne!

Pa je šel onaj dan v trgovino po soli za mamo. Spotoma je kupil sebi sladkorčkov. Že se jih je mislil lotiti, ko se mu oglaš nekaj v srcu: „Bi dal Jezusu en sladkorček, če bi te prosil?“

„Seveda bi dal!“ odgovarja Janez tistemu glasu. In takoj nato zasliši spet glas:

„Janez, daš meni? Ne za zmeraj; samo za eno, dve uri?“

Janez nič ne okleva: „Dam, seveda dam!“ In ko se je odpovedal sladkorčkom in jih spravil v žep, se mu je zdelo, da jih je res dal Jezusku. Tako prijetno mu je bilo pri srcu, kot že zlepa ne!

Od takrat Janez še večkrat kaj „dá“ Jezusu — za nekaj časa, kajpak. Saj Jezus ne potrebuje sladkorčkov in takih reči. Le Janezovih premagovanj se želi!

Mirko Kunčič:

SVETI MIKLAVŽ

„Jojmene, jojmene, vse je pri kraju! Sveti Miklavž spet pri Bogu je v raj. Vsega prinesel je pridnim fantičkom, meni le parkeljna z rdečim jezičkom!“

„Slek! Slek! Razposajenček!“ „dedek z zapečka mu strga korenček.“

„Nič ne pomaga po toči zvoniti, prej moral Andrejček priden bi biti!“

„Zdaj pa res ne bom žalil več mame; pridi, Božiček, in misli kaj name!“

Po Grimmu — M. Kunčič:

Milanček, Milenka in čarovnica

Ko sta Milanček in Milenka v tretjič zagledala svoje preganjalce s hudobno starko na čelu, je Milenka ljubeče obljela Milančka in mu dejala:

„Milanček, če ti mene ne boš zapustil tudi jaz tebe ne bom.“

„Nikdar in nikoli!“ je kakor k prisegi dvignil Milanček roko.

„Spremeni se v ribnik, jaz bom pa raca v njem!“

Preteč kakor kraška burja je privihrala kuharica. Ko je zagledala ribnik, je legla na trebuh, da bi popila vodo iz ribnika.

Milenka-raca pa je jadrno splavala h kraju, zgrabila s kljunom kuharico za kljubasti nos in jo potegnila v vodo. Tako je stara, hudobna čarovnica utonila.

Milanček in Milenka sta se vsa srečna prijela za roke, veselo zarajala po trati in se vrnila domov — kjer prav gotovo živita še danes, če že nista umrla. (Konec)

Lev N. Tolstoj:

Pošten tesar

Reven tesar je šel v mraku domov. Pride na brv, položeno preko globokega potoka, Ker je truden, mu pade sekira z rame v vodo. Potok je bil preglobok in ni mogel z rokami do sekire. Vzdihoval je in prosil Boga pomoči.

Hipoma je zašumelo v vodi in prikazal se je povodni mož, ki mu je podajal zlato sekiro.

„Ta ni moja,“ reče tesar mirno. Povodni mož izgine pod vodo, a se kmalu prikaže s srebrno sekiro. „Tudi ta ni moja,“ se odreže tesar. V tretje se potopi povodni mož in kmalu prinese železno sekiro z lesenim toporiščem.

„Ta je prava, to je moja sekira,“ vzklikne veselo tesar.

„Dobro,“ pravi povodni mož, „ker si tako pošten, vzemi še prejšnji dve sekiri za plačilo.“

PISAN DROBIŽ

Besedna uganka

Štirih črk je le beseda.

Drugo vedno zamenjuješ.

Z „a“ — ime za žensko brž ti da.

Z „e“ — pripravo znano ti pove,

Z „i“ — mazilo, ki lepo riši,

Z „o“ — ponoči te teži močno,

Z „u“ — to mejne reke je ime.

Kako besede se glase?

Rešitev ugank v prihodnji številki.

Naši pregovori — Muha

Bolje muhe loviti ko brez dela biti.

Muha pride nevlabljena k mizi.

Muha sede tudi kralju na nos.

Muh in prijatelj je vedno dovolj,

dokler sonce sij.

Na med se muhe love, na sladke besede pa ljudje.

Rešene ugank iz 22. številke

Besedna uganka: Senca — šaljivka: Uganka. — Skrita mesta:

P o m o č n i k

k a p e l a

K r a p i n a

k o r i t o

b i v a n j e

v o j a š t v o

J a d r a n

Maribor — Opatija — Čepovan